

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato w dniu 17 lipca 2006 r. — Consiglio Nazionale degli Ingegneri przeciwko Ministero della Giustizia, Marco Cavallera

(Sprawa C-311/06)

(2006/C 249/06)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Consiglio Nazionale degli Ingegneri.

Strona pozwana: Ministero della Giustizia, Marco Cavallera.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 89/48/EWG⁽¹⁾ stosuje się do obywatela włoskiego, który a) ukończył trzyletnie studia inżynierskie we Włoszech; b) uzyskał uznanie dyplomu włoskiego za równoważny stosownemu dyplomowi hiszpańskiemu; c) uzyskał wpis na hiszpańską listę inżynierów, lecz nigdy nie wykonywał tego zawodu w Hiszpanii; d) na podstawie hiszpańskiego dokumentu o uznaniu wystąpił o wpis na listę inżynierów we Włoszech?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy zgodna z dyrektywą 89/48/EWG jest norma wewnętrzna (art. 1 Decreto Legislativo nr 115 z 1992 r.), która nie zezwala na uznanie we Włoszech wydanego przez państwo członkowskie dokumentu stwierdzającego kwalifikacje, który jest owocem wyłącznie uznania wcześniejszego dyplomu włoskiego?

⁽¹⁾ Dz. U. L 19, str. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Sigmaringen (Niemcy) w dniu 28 lipca 2006 r. — Artur Wiedemann przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-329/06)

(2006/C 249/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Sigmaringen (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Arthur Wiedemann.

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 i 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że cofnięcie prawa jazdy przez organ administracyjny w państwie miejsca zamieszkania z powodu braku zdolności do kierowania pojazdu stoi na przeszkodzie wydaniu prawa jazdy przez inne państwo członkowskie i czy państwo miejsca zamieszkania musi co do zasady uznać takie prawo jazdy?
- 2) Czy art. 1 ust. 2, 7 ust. 1a w związku z załącznikiem III, art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/429/EWG należy interpretować w ten sposób, że państwo miejsca zamieszkania nie ma obowiązku uznania prawa jazdy, którego posiadacz po cofnięciu mu prawa jazdy w państwie miejsca zamieszkania, celowo wprowadzając w błąd organ wydający prawo jazdy państwa wydającego prawo jazdy i nie przedstawiając dowodu odzyskania zdolności do kierowania pojazdem, wyłudził prawo jazdy lub uzyskał je działając w porozumieniu z pracownikami organu państwa wydającego?
- 3) Czy art. 1 ust. 2, 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG należy interpretować w ten sposób, że po tym jak organ administracyjny państwa miejsca zamieszkania cofnął prawo jazdy, państwo to może tymczasowo odroczyć uznanie lub zakazać korzystania z prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie, na czas trwania postępowania kontrolnego prowadzonego przez państwo wydające w przedmiocie ewentualnego cofnięcia prawa jazdy uzyskanego z naruszeniem prawa?

⁽¹⁾ Dz.U. L 237, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-340/06)

(2006/C 249/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: U. Wölker, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 14 lutego 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003 L 41, str. 26-32

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w powiększonym składzie) wydanego w dniu 7 czerwca 2006 r. w sprawie T-613/97 Union française de l'express (Ufex) i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 4 sierpnia 2006 r. przez Chronopost SA

(Sprawa C-341/06 P P)

(2006/C 249/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chronopost SA (przedstawiciel: adwokat D. Berlin)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Francuska, La Poste, Union française de l'express (Ufex), DHL International SA, Federal express international (France) SNC, CRIE SA

Żądania wnoszącego odwołanie

W odwołaniu skarżąca wnosi do Trybunału o:

- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 czerwca 2006 r., w zakresie, w jakim została w nim stwier-

dzona nieważność decyzji Komisji 98/365/WE z dnia 1 października 1997 r.⁽¹⁾ z powodu braku uzasadnienia i naruszenia pojęcia pomocy państwa;

- utrzymanie w mocy pozostałej części wyroku Sądu Pierwszej Instancji, wydanie ostatecznego orzeczenia bez przekazania sprawy do ponownego rozpoznania i stwierdzenie zgodności z prawem decyzji Komisji 98/365/WE z dnia 1 października 1997 r.;
- obciążenie skarżących wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi trzy zarzuty na poparcie swojego odwołania.

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi, że Sąd naruszył ogólne zasady prawa wspólnotowego, zwłaszcza prawo do rzetelnego procesu sądowego, ponieważ ten sąd nie dawał wszystkich gwarancji wymaganych dla zapewnienia bezstronności, gdyż sędzia pełniący funkcje sędziego sprawozdawcy zaskarżonego wyroku z dnia 7 czerwca 2006 r. był także w składzie sędziowskim, który wydał wyrok – również uchylony przez Trybunał – z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie T-613/97 Ufex i in. przeciwko Komisji, Rec. str. II-4055.

W drugim zarzucie skarżąca podnosi, że Sąd przekroczył zakres swoich kompetencji i naruszył art. 230 WE i 253 WE, ponieważ dokonał, pod pozorem kontroli uzasadnienia, kontroli zawartości decyzji 98/365/WE Komisji z dnia 1 października 1997 r. dotyczącej pomocy, którą Francja przyznała SFMI-Chronopost (Dz.U. 1998, L 164, str. 37) oraz rzekomych oczywistych błędów w ocenie, które popełniła Komisja w ramach wykonywania swoich uprawnień dyskrecyjnych. Skarżąca zarzuca ponadto Sądowi, że swoją własną oceną zastąpił ocenę Komisji, co stanowi przekroczenie kompetencji i prowadzi do ponownego naruszenia art. 230 i 253 WE.

W trzecim zarzucie skarżąca podnosi wreszcie, że Sąd, że kilkakrotnie naruszył prawo porównując zachowanie przedsiębiorstwa publicznego zajmującego monopolistyczną pozycję z przedsiębiorstwem prywatnym, stosując orzecznictwo dotyczące relacji pomiędzy spółką dominującą a istniejącymi spółkami zależnymi do przypadku utworzenia przedsiębiorstwa przez spółkę dominującą i wyprowadzając wniosek o istnieniu korzyści po stronie SAMI, wynikającej z przejęcia od Postadex do swojej księgowości jej klientów. Sąd naruszył z tych względów art. 87 WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164, str. 37